

8. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Εδάφιο μνήμης: «Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώση το απολωλός.» Λουκά 19/1θ' 10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 15/ιε' 4-7, 11-32, Λουκά 16/ις' 19-31, 18/ιη' 35-43, 19/ιθ' 1-10.

Εάν καλούμασταν να γράψουμε μία δήλωση για την αποστολή του Ιησού, το καλύτερο θα ήταν να επαναλάβουμε τα λόγια Του: «Ήλθε να ζητήσει και να σώση το απολωλός.»

Τι χάθηκε; Η ίδια η ανθρωπότητα, η οποία αποξενώθηκε από τον Θεό και υπόκειται στο θάνατο, γεμάτη φόβο, απογοήτευση και απελπισία. Εάν δεν γινόταν κάτι για εμάς, όλοι θα είχαμε χαθεί.

Χάρη του Ιησού, μπορούμε να ελπίζουμε.

«Με την αποστασία ο άνθρωπος αποξενώθηκε από το Θεό. Η γη αποκόπηκε από την επικοινωνία με τον ουρανό. Με το χάσμα που δημιουργήθηκε, διακόπηκε κάθε επαφή. Όμως ο Χριστός ένωσε και πάλι τη γη με τον ουρανό. Με την προσωπική χάρη Του ο Χριστός γεφύρωσε το χάσμα που η αμαρτία είχε δημιουργήσει, ώστε οι άγγελοι να μπορούν να έρθουν πάλι σε επικοινωνία με τους ανθρώπους. Ο Χριστός συνδέει τον αδύναμο, αμαρτωλό άνθρωπο με την Πηγή της άπειρης Δύναμης.» Ε. Χουάιτ, Β.Χ. σ. 12.

Σε όλη την Αγία Γραφή, βλέπουμε τον Θεό να αναζητά την χαμένη ανθρωπότητα. Ο Λουκάς απεικονίζει αυτήν την αλήθεια με τρεις σημαντικές παραβολές: το χαμένο πρόβατο (Λουκά 15/ιε' 4-7), την χαμένη δραχμή (εδ. 8-10) και τον άσωτο γιο (εδ. 11-32).

Κυριακή 17 Μαΐου

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΚΑΙ Η ΧΑΜΕΝΗ ΔΡΑΧΜΗ

Διαβάστε Λουκά 15/ιε' 4-7. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την αγάπη του Θεού προς εμάς; Γιατί είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι ο ποιμένας πήγε να αναζητήσει το χαμένο πρόβατο;

.....
Σε έναν κόσμο που δεν νοιάζεται και αδιαφορεί για εμάς, αυτή η παραβολή δείχνει μία θαυμάσια αλήθεια: Ο Θεός μάς αγαπάει τόσο πολύ που έρχεται ο Ίδιος να μας ψάξει και να μας επαναφέρει. Συνήθως λέμε ότι οι άνθρωποι αναζητάνε τον Θεό, ενώ στην πραγματικότητα ο Θεός είναι Εκείνος που αναζητά τον άνθρωπο. «Η ψυχή που παραχωρείται στο Χριστό είναι πολυτιμότερη στα μάτια Του από ό,τι ολόκληρος ο κόσμος. Ο Σωτήρας θα περνούσε από την αγωνία του Γολγοθά έστω κι αν ήταν να σωθεί μία μόνο ψυχή για τη βασιλεία Του. Δεν θα εγκαταλείψει ποτέ έναν για τον οποίο έδωσε τη ζωή Του. Παρεκτός μόνο αν οι οπαδοί Του αποφασίσουν να Τον εγκαταλείψουν, Αυτός θα τους κρατήσει στερεά.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 456.

Διαβάστε Λουκά 15/ιε' 8,9. Αυτή η παραβολή βρίσκεται μόνο στο Λουκά. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η χαμένη δραχμή έχει δύο έννοιες. Πρώτον, στην Ιουδαία την εποχή του Ιησού υπήρχαν πολλοί φτωχοί και μία δραχμή ήταν ο ημερήσιος μισθός που μετά βίας συντηρούσε μία οικογένεια. Δεύτερον, οι γυναίκες φορούσαν στο κεφάλι ως προίκα ένα κάλυμμα στολισμένο με δέκα νομίσματα – ένα ποσό που για να συγκεντρωθεί απαιτούσε χρόνια σκληρής δουλειάς. Όποια κι αν είναι η περίπτωση, η απώλεια της δραχμής ήταν πολύ μεγάλη. Έτσι, η γυναίκα γεμάτη ανησυχία και θλίψη, έψαχνε απεγνωσμένα σε όλο το σπίτι αναζητώντας υπό το φως μίας λάμπας να βρει τη χαμένη της δραχμή. Και όταν την βρήκε, η ψυχή της υπερχείλισε από χαρά, την οποία μοιράστηκε με τους φίλους της. «Η δραχμή αν και βρίσκεται μέσα στις σκόνες και στα σκουπίδια, παραμένει ένα ασημένιο νόμισμα. Η κάτοχός της την αναζητάει γιατί έχει αξία. Έτσι και κάθε ψυχή, όσο κι αν έχει εξευτελιστεί από την αμαρτία, παραμένει στα μάτια του Θεού πολύτιμη. Όπως κάθε νόμισμα φέρνει την εικόνα και την επιγραφή της επικρατούσας Αρχής, έτσι κι ο άνθρωπος, όταν δημιουργήθηκε, έφερε τη μορφή και την επιγραφή του Θεού, και παρά το γεγονός ότι η αμαρτία έφθειρε και θόλωσε αυτήν την εικόνα, ίχνη της επιγραφής μένουν σε κάθε ψυχή.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 146.

ΣΚΕΨΗ: Η σύγχρονη επιστήμη και φιλοσοφία διακηρύττουν ότι είμαστε ένα τίποτα, δημιουργημένοι κατά τύχη σε έναν κόσμο δίχως νόημα και με κανένα ενδιαφέρον για την κατάληξή μας. Ποια διαφορετική εικόνα για τον κόσμο δίνεται σ' αυτές τις δύο παραβολές;

Δευτέρα 18 Μαΐου

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ: ΜΕΡΟΣ Α'

Έχει χαρακτηριστεί ως η πιο όμορφη, σύντομη ιστορία που ειπώθηκε για την συγχωρητική δύναμη της αγάπης. Η παραβολή του ασώτου υιού (Λουκά 15/ιε' 11-32) αναφέρεται μόνο στο Λουκά, η οποία κάλλιστα θα μπορούσε να ονομαστεί και ως η παραβολή του στοργικού πατέρα και των δύο χαμένων γιων. Ο ένας γιος επέλεξε την άνομη ζωή, σε μία μακρινή χώρα, μακριά από την αγάπη του πατέρα. Ο άλλος γιος επέλεξε να μείνει στο σπίτι, χωρίς όμως να έχει επίγνωση της αγάπης του πατέρα και της σημασίας του αδελφού. Η παραβολή μπορεί να χωρισθεί σε επτά μέρη. τα τέσσερα ασχολούνται με τον άσωτο γιο, τα δύο με τον πατέρα, και το ένα με τον πρεσβύτερο γιο.

1. «Δος μοι» (Λουκά 15/ιε' 12). Η απόφαση του νεώτερου γιου, να ζητήσει από τον πατέρα το μερίδιο της κληρονομιάς του δεν ήταν ξαφνική, ούτε παρορμητική. Η αμαρτία έρχεται συνήθως μετά από ένα μεγάλο διάστημα ως αποτέλεσμα λανθασμένων προτεραιοτήτων. Ο νεώτερος γιος πιθανόν να είχε ακούσει από φίλους για την αίγλη και τις απολαύσεις των μακρινών χωρών. Η ζωή στο σπίτι ήταν αυστηρή. Υπήρχε αγάπη, αλλά υπήρχαν και κανόνες σε αντίθεση με την μακρινή χώρα που πρόσφερε μία ζωή δίχως περιορισμούς. Ο πατέρας ήταν υπερπροστατευτικός και η αγάπη του πολύ μεγάλη. Ο γιος ήθελε ελευθερία, και στην αναζήτησή της βρέθηκε ο σπόρος της επανάστασης.

2. Γιατί σε μένα; (Λουκά 15/ιε' 13-16). Ο γιος εξαργύρωσε το μερίδιο της περιουσίας του και πήγε «εις χώραν μακράν» – μακριά από το σπίτι του πατέρα του. Τα στοργικά και γεμάτα αγάπη μάτια, ο προστατευτικός φράχτης του νόμου, και η παρουσία της χάρις ήταν άγνωστα σ' αυτή τη μακρινή χώρα της άσωτης ζωής (Λουκά 15/ιε' 13). Η λέξη «ασωτία» εμφανίζεται τρεις φορές στην Καινή Διαθήκη: ως μέθη (Εφεσ. 5/ε' 18), ως επανάσταση (Τίτος 1/α' 6), και ως ακολασία που συμπεριλαμβάνει «ασελγείαις, επιθυμίαις, οινοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις» (Α' Πέτρ. 4/δ' 3). Με τις απολαύσεις της ακόλαστης ζωής που καταστρέφουν την υγεία και την περιουσία, έμεινε πολύ σύντομα δίχως χρήματα, μόνος και νηστικός. Η λαμπερή ζωή τον έριξε στον βούρκο. Πεινασμένος καθώς ήταν αναγκάστηκε να γίνει χοιροβοσκός – μια άσχημη κατάληξη για έναν Ιουδαίο.

3. «Κάμε με» (Λουκά 15/ιε' 17-19). Αν και άσωτος, παραμένει γιος με δυνατότητα επιλογής για επιστροφή. Έτσι, ο γιος «ελθών εις εαυτόν» θυμήθηκε το σπίτι και τον πατέρα του, πράγματα συνδεδεμένα με την αγάπη. Επέστρεψε στο σπίτι έτοιμος να ικετεύσει τον πατέρα: «Κάμε με». Κάμε με ό,τι θέλεις, επέτρεπέ μου μόνο να είμαι στην παρουσία σου, κάτω από την φροντίδα της αγάπης σου. Δεν υπάρχει καλύτερο μέρος από την καρδιά του Πατέρα!

ΣΚΕΨΗ: Ο κόσμος μπορεί να δείχνει πολύ δελεαστικός. Ποια πράγματα βρίσκετε ιδιαίτερα δελεαστικά και σκέφτεστε ότι δεν είναι και τόσο κακά, ενώ ξέρετε ότι στην πραγματικότητα είναι;

Τρίτη 19 Μαΐου

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ: ΜΕΡΟΣ Β'

4. Η επιστροφή στο σπίτι (Λουκά 15/ιε' 17-20) ήταν ένα ταξίδι μετάνοιας. Το ταξίδι ξεκίνησε όταν «ελθών εις εαυτόν». Η αναγνώριση της κατάστασής του σε σχέση με το σπίτι του πατέρα του τον έκανε να επιστρέψει. Ο άσωτος γιος επιστρέφει πραγματικά μετανοημένος. Πρώτον, αναγνώριση: Τον αναγνωρίζει ως πατέρα (εδ. 18). Ο άσωτος γιος τώρα χρειάζεται να στηριχθεί και να εμπιστευθεί στην αγάπη και στη συγχώρηση του πατέρα του, όπως και εμείς πρέπει να εμπιστευτούμε την αγάπη και την συγχωρητικότητα του Ουράνιου Πατέρα μας. Δεύτερον, εξομολόγηση: ο άσωτος γιος κατανόησε ότι αμάρτησε ενάντια στον Θεό και στον πατέρα του (εδ. 18). Τρίτον, συντριβή: «δεν είμαι πλέον άξιος» (εδ. 19). Η αναγνώριση της αναξιότητάς μας μπροστά στον Θεό είναι απαραίτητη για να έρθει η ειλικρινής μετάνοια. Τέταρτον, παράκληση: «Κάμε με» (εδ. 19). Η υποταγή στο θέλημα του Θεού είναι ο προορισμός της μετάνοιας. Ο γιος επέστρεψε σπίτι.

5. Ο πατέρας που περιμένει (Λουκά 15/ιε' 20,21). Θλίψη, αλλά και προσμονή και ελπίδα επικράτησαν στο σπίτι μόλις ο άσωτος γιος έφυγε. Η προσμονή έπαψε μόλις ο πατέρας τον είδε «ενώ, δε απείχεν έτι μακράν... και εσπλαγγνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν» (εδ. 20). Καμία άλλη εικόνα δεν δείχνει καλύτερα τον χαρακτήρα του Θεού, από τον πατέρα που περιμένει.

6. Γιορτή για την οικογένεια (Λουκά 15/ιε' 22-25). Ο πατέρας αγκάλιασε το γιο, του έδωσε καινούρια ρούχα, του έβαλε το δαχτυλίδι, και ετοίμασε γιορτή. Εάν η αναχώρηση από τον σπίτι ήταν θάνατος, η επιστροφή ήταν ανάσταση και ημέρα γιορτής. Ο γιος ήταν όντως ένας άσωτος, αλλά παρέμενε γιος, και για κάθε μετανιωμένο γιο γίνεται στον ουρανό χαρά μεγάλη (εδ. 7).

7. Ο πρεσβύτερος γιος (Λουκά 15/ιε' 25-32). Ο νεώτερος γιος ήταν χαμένος όταν έφυγε από το σπίτι για την μακρινή χώρα, ο πρεσβύτερος όμως ήταν χαμένος γιατί, αν και με την παρουσία του ήταν στο σπίτι, η καρδιά του ήταν σε «μακρινή χώρα». Αυτή η καρδιά είναι γεμάτη θυμό (εδ. 28), παράπονα και αυτοδικαίωση (εδ. 29), αρνούμενη να αναγνωρίσει τον αδελφό. Τον αναγνώρισε μόνο ως «Ο υιός σου ούτος», ο σπάταλος και άσωτος (εδ. 30). Η συμπεριφορά του πρεσβύτερου γιου προς τον πατέρα μοιάζει με των Φαρισαίων προς τον Ιησού: «Ούτος αμαρτωλούς δέχεται και συντρύγει μετ' αυτών» (εδ. 2). Η απάντηση του πατέρα προς

τον πρεσβύτερο γιο δείχνει τη στάση του ουρανού προς τους μετανοημένους αμαρτωλούς: «Έπρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη» (εδ. 32).

ΣΚΕΨΗ: Μπείτε στη θέση του πρεσβύτερου γιου. Όσο λανθασμένος κι αν ήταν ο τρόπος σκέψης του, γιατί είναι «λογικά» τα συναισθήματά του; Πώς αυτή η ιστορία δείχνει ότι το ευαγγέλιο υπερβαίνει το «λογικό»;

Τετάρτη 20 Μαΐου

ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Παρότι ο Ιησούς ήρθε για να ψάξει και να σώσει όσους χάθηκαν στην αμαρτία, δεν πιέζει κανέναν να δεχτεί τη σωτηρία που προσφέρει. Η σωτηρία είναι δωρεάν και προσφέρεται σε όλους, αλλά πρέπει να γίνει αποδεκτή με πίστη, και αυτό συνεπάγεται μία ζωή σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, να ακολουθούμε το θέλημα του Θεού, ενόσω ζούμε.

Διαβάστε Λουκά 16/ις' 19-31. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα αυτής της παραβολής;

.....
.....
Η παραβολή αυτή βρίσκεται μόνο στο Λουκά και μας διδάσκει δύο σπουδαία πράγματα για την σωτηρία: το πόσο σημαντικό είναι το «σήμερα», και το ότι μετά τον θάνατο δεν υπάρχει ευκαιρία για σωτηρία.

Σήμερα είναι ημέρα σωτηρίας. Στην παραβολή δεν βλέπουμε ότι τα πλούτη είναι κάτι το κακό, ούτε όμως και ότι η φτώχεια είναι κάτι το καλό. Αυτό που μας διδάσκει είναι ότι η ευκαιρία να σωθούμε δεν πρέπει να χαθεί ενόσω ζούμε. Κανείς δεν θα έχει δεύτερη ευκαιρία. Όλοι κρίνονται για τη στάση τους προς τον Ιησού σήμερα – τώρα. «Τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6/ς' 2). Η παραβολή επίσης δείχνει ότι η αιώνια αμοιβή είναι άσχετη από τα πλούτη. Ο πλούσιος «ενεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεπώς» (Λουκά 16/ις' 19) αλλά δεν είχε το πιο σημαντικό: Τον Θεό. Όπου δεν αναγνωρίζεται ο Θεός, ούτε ο συνάνθρωπος μπορεί να αναγνωρισθεί. Η αμαρτία του πλούσιου δεν ήταν στα πλούτη του αλλά στο ότι δεν αναγνώρισε ότι η οικογένεια του Θεού ήταν πιο διευρυμένη από αυτό που πίστευε.

Δεν υπάρχει ευκαιρία για σωτηρία μετά τον θάνατο. Η δεύτερη αλήθεια που ο Ιησούς διδάσκει είναι ότι δεν υπάρχει ευκαιρία μετά τον θάνατο. «Και καθώς είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις» (Εβρ. 9/θ' 27). Επίσης, σ' αυτήν την παραβολή φαίνεται ότι έχουν δοθεί, επαρκείς ενδείξεις ώστε να επιλέ-

ξουμε συνειδητά τον Θεό ή όχι. Οποιαδήποτε θρησκεία διδάσκει «δεύτερη ευκαιρία» μετά θάνατον είναι μεγάλη πλάνη.

ΣΚΕΨΗ: Μας αρέσει να λέμε για το πόσο ο Θεός μάς αγαπάει και το τι έχει κάνει για να μας σώσει. Τι πρέπει όμως να κρατήσουμε από αυτήν την παραβολή, για τον κίνδυνο να θεωρήσουμε δεδομένη την αγάπη του Θεού και το δώρο της σωτηρίας;

Πέμπτη 21 Μαΐου

ΗΜΟΥΝ ΤΥΦΛΟΣ ΑΛΛΑ ΤΩΡΑ ΒΛΕΠΩ

Η δήλωση του Ιησού για την αποστολή Του, ότι ήρθε να ψάξει και να σώσει το απολωλός, δείχνει ότι ήρθε να μετατρέψει τους ανθρώπους σωματικά, διανοητικά, πνευματικά και κοινωνικά. Ο Λουκάς αναφέρει δύο περιστατικά που δείχνουν το πώς ο Ιησούς επανέφερε ολοκληρωτικά δύο «καταρρακωμένους» ανθρώπους. Ο ένας ήταν σωματικά τυφλός, ενώ ο άλλος πνευματικά. Και οι δύο ήταν απόβλητοι της κοινωνίας – ο ένας ζητιάνος, ο άλλος τελώνης. Και οι δύο ήταν δεκτοί για σωτηρία από τον Χριστό, κανείς τους δεν ήταν έξω από την καρδιά Του.

Διαβάστε Λουκά 18/ιη' 35-43. Τι διδασκόμαστε για την απόλυτη εξάρτησή μας στον Θεό; Και ποιος από μας δεν έχει φωνάζει «ελέησόν με»;

Ο Μάρκος αναφέρει ότι το όνομα του τυφλού ήταν Βαρτίμαιος (Μάρκος 10/ι' 46). Άκουσε ξαφνικά ότι ο «Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει» (Λουκά 18/ιη' 37) και η πίστη τον ώθησε να φωνάξει, «υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με» (εδ. 39). Η πίστη δεν χρειάζεται μάτια ή αυτιά, πόδια ή χέρια, αλλά μία καρδιά ενωμένη με τον Δημιουργό του κόσμου.

Διαβάστε Λουκά 19/ιθ' 1-10. Ποιος ήταν ο «τυφλός» σ' αυτήν την ιστορία;

Μόνο ο Λουκάς αναφέρει την ιστορία του Ζακχαίου – την τελευταία συνάντηση του Ιησού με τους απόβλητους της κοινωνίας. Η αποστολή του Ιησού να βρει το απολωλός, εκπληρώθηκε με θαυμαστό τρόπο στη συνάντησή του με τον Ζακχαίο. Ο Ζακχαίος ήταν αρχιτελώνης στην Ιεριχώ και ιδιαίτερα αμαρτωλός για τους Φαρισαίους – που όμως αναζήτησε τον Σωτήρα και σώθηκε. Πόσο ιδιαίτερες μεθόδους χρησιμοποίησε ο Ιησούς για να εκπληρώσει την αποστολή Του! Μία συκομορέα, ένας άνδρας που ήθελε να δει τον Ιησού, και ένας στοργικός Κύριος που του έδωσε την εντολή να κατεβεί για να Τον φιλοξενήσει. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο Ιησούς είχε να κάνει μία δήλωση: «Σήμερα έγινε σωτηρία εις τον οίκον τούτον» (Λουκά 19/ιθ' 9) αφού πρώτα ο Ζακχαίος αποκατέστησε τα σφάλματά του (εδ. 8).

ΣΚΕΨΗ: Εύκολα βλέπουμε τα σφάλματα των άλλων, ενώ είμαστε τυφλοί με τα δικά μας. Ποια σημεία της ζωής μας, πρέπει να δούμε τα οποία παραμερίζουμε, να τα εξομολογήσουμε και να τα νικήσουμε;

Περαιτέρω μελέτη:

«Με την παραβολή του χαμένου προβάτου ο Χριστός συμβολίζει όχι μόνο τον αμαρτωλό σαν άτομο, αλλά και τον κόσμο που αποστάτησε και κατέρρευσε εξαιτίας της αμαρτίας.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ.142.

«Η αξία μίας ψυχής! Ποιος μπορεί να την εκτιμήσει; Αν θέλετε να γνωρίσετε την τιμή της, πηγαίnete στη Γεθσημανή κι εκεί ξαγρυπνήστε με το Χριστό στις ώρες της αγωνίας, καθώς ο ιδρώτας Του κυλάει σαν σταγόνες από αίμα. Δείτε το Σωτήρα υψωμένο στο σταυρό... Στα πόδια του σταυρού σκεπτόμενοι ότι ο Χριστός θα έδινε τη ζωή Του και για έναν αμαρτωλό, μπορείτε να εκτιμήσετε την αξία μίας ψυχής.» σ. 147,148.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ενώ όλες οι θρησκείες δείχνουν τον άνθρωπο να αναζητά τον Θεό, ο Χριστιανισμός παρουσιάζει τον Θεό ως Τον αναζητητή: Αδάμ, πού είσαι; (Γέν. 3/γ' 9). Κάιν, πού είναι ο αδερφός σου; (Γέν. 4/δ' 9). Ηλία, τι κάνεις εδώ; (Α' Βασ. 19/ιθ' 9). Ζακχαίε, έλα κάτω (Λουκά 19/ιθ' 5). Ποια είναι η δική σας εμπειρία με τον Θεό να σας αναζητάει;
2. Ποιο ήταν το κρίσιμο λάθος του πρεσβύτερου γιου; Ποια πνευματικά ελαττώματα φανερώνονται στη συμπεριφορά του; Γιατί είναι εύκολο να υιοθετήσουμε και εμείς παρόμοια συμπεριφορά; Δείτε επίσης Ματθ. 20/κ' 1-16.
3. Στην παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου, ο Ιησούς είπε ότι ακόμη κι αν κάποιος ερχόταν από τους νεκρούς δεν θα πίστευαν. Πώς αυτή η παραβολή, υπό μία έννοια, πρόβλεψε την απιστία κάποιων στην ανάσταση του Ιησού;
4. Ένα από τα πιο εντυπωσιακά σημεία στη διακονία του Ιησού είναι η ίση συμπεριφορά προς αυτούς τους ανθρώπους – τον τυφλό ζητιάνο και τον Ζακχαίο ή τον Νικόδημο και την Σαμαρείτισσα. Ο Σταυρός, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, δείχνει την ισότητα των ανθρώπων ενώπιον του Θεού. Πώς πρέπει αυτή η αλήθεια να επηρεάσει τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε στους άλλους, ακόμη και εκείνους που για διάφορους λόγους δεν συμπαθούμε;
5. Συγκρίνετε την ιστορία του άσωτου γιου με την ιστορία του πλουσίου και του Λαζάρου. Πώς αντισταθμίζονται;